

Amtsraadet ikke vil afholde de Udgifter, som følge af Thing- og Arresthusets Flytning; og med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler yttrede, maa jeg dog bemærke, at Ministeriet ikke er Herre over denne Sag, saaledes at det kan tvinge Amtsradaet. Saa længe Thing- og navnlig Arresthuset ikke er saa daarligt, at de maa anses for kassable, som ikke tilfredsstillende Fordringerne, kan man ikke tvinge dem til at flytte det. Naturligvis, ved en ny Lov kunde de tvinges dertil, men det vilde jo være ganske uheldigt, man har aldrig haft noget Exempel paa, at man saaledes ved Lov har dekretet noget Saadant; men det maa staa saaledes, at det maa blive Gjenstand for Forhandling; og saalænge man ikke er kommen til Rette med Amtsradaet om Flytningen, kan Flytningen ikke finde Sted. Jeg har ikke kunnet forstaa anderledes end, at da man har ment, at selve det nuværende Thing- og Arresthus maatte siges at være nogenlunde fyldestgjørende, vil man ikke flytte det, og efter den Tilstand, hvori det befinder sig, skjønner jeg ikke rettere end, at der ingenjohelst nær Udfigt er til, at det vil ske; hjerne Tidens Udfigter kan man jo i den Slags Ting ikke tage Hensyn til, thi saa vilde det Spørgsmaal meget ofte opstaa, om der ikke mullig i Fremtiden vilde blive Spørgsmaal om at flytte Thing- og Arresthuse. Det er altsaa egentlig nærmest denne Betragtning, der har ledet mig, at dette Spørgsmaal om Flytning af Thing- og Arresthuset ved de foreliggende Udtalelser fra Amtsradaets Side er studt saaledes ud i en fjern Fremtid, at man ved Ordningen af disse Forhold ikke kan tage noget Hensyn dertil.

Jeg skal endelig tillade mig nogle Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Bevillingen af et Beløb til at lønne Assistenterne og Volontærene i Justitsministeriet med et Beløb af 10,500 Kr. Jeg skal blot her først fremsætte den Bemærkning, at der er jo ikke noget Forbausende i, at Beløbet i Forhold til, hvad der hidtil er anvendt paa denne Konto, er stort; thi naar man veed, saaledes som det jo er oplyst i Anmærkningerne, at af de 15 Mennesker, som staa i disse underordnede Stillinger, kun de 7 Assisterter ere lønne, og de 8 ere Volontærer, kan man jo nok begribe, at naar man vil gaa over til det System, i det

Mindste i det Væsentlige, at lønne Volontærene, bliver det et betydeligt Beløb i Forhold til det, der hidtil har været anvendt paa denne Konto, og jeg tror ikke, at det vil være rigtigt i Spørgsmaal af denne Art at henvise til Lønningslovens Revision; thi det er Ting, der let vil blive Spørgsmaal om Forandring i, uden at der forøvrigt er nogen Grund til at gjøre nogen Forandring i Lønningsloven. Det er jo her ikke saa meget et Spørgsmaal om Lønningslovens Størrelse — det Spørgsmaal ligger jo helt udenfor — men det er et Spørgsmaal om Antallet af de Personer, der behøves, og det forandrer sig jo forholdsvis hurtigt, eftersom Forretningerne tiltage. Entelte Love kunne f. Ex. stæffe et Ministerium en Mængde Forretninger, som man tidligere ikke har kjendt til, og saaledes kan der tilveiebringes en temmelig pludselig Stigning i Forretningerne, som gjør, at det hidtil havde Personale ikke er tilstrækkelig. Jeg tror egentlig meget snarere, at man kan drage det i Tvivl, om det overhovedet var rigtigt at lade disse Assistancessummer have deres Plads paa Lønningsloven, og om det ikke var rigtigere kun at lade Lønningsloven beskæftige sig med Lønningslovens Størrelse og isvrigt lade Spørgsmaalet om Antallet af Bestillingsmænd, der lønnes af Assistancessummen, i det Mindste forsaavidt Taler er om disse Beløb, fluktuerer og altsaa finde deres Afgjørelse paa Finansloven. Med Hensyn til selve Sagen skal jeg bemærke, at denne Volontærinstitution, som man kalder det, er jo en meget gammel Indretning; den eksisterede jo allerede i Kancelliets og Kollegernes Tid førend 1848 og har været bevaret siden den Tid, saa jeg tror at turde sige, at ogsaa i de andre Ministerier eksisterede der i sin Tid Volontærer; men medens det i de andre Ministerier er lykkedes at tilveiebringe de fornødne Midler til at lønne i alt Fald de Allersleste af dem saaledes, at Volontærer kun forekomme enkeltvis, saa er man i Justitsministeriet ikke egentlig gaaet den Vej hidtil. Det er først i de senere Aar, hvor Arbeidet er tiltaget i en saa betydelig Grad, at man har været nødt til at forlange det samme Arbejde af Volontærene som af Assisterterne, at man har følt Ubilligheden ved, at disse Mennesker ikke kunne lønnes. Det er forresten et Spørgsmaal,